

arkki

Mikkelin tuomiokirkkoseurakunnan liite

Nuoriso vieraantuu uskonnosta, mutta haluaa elää eettisesti

Teksti: Vesa Keinonen. Kuvitus: Ilja Karsikas

Yhä harvempi nuori näkee uskonnon keskeisenä elämään merkityksellisyyttä antavana tekijänä. Nuorisobarometrin mukaan uskonnollisuus kuitenkin lisää nuorten hyvinvointia ja vähentää yksinäisyyttä.

Varsin yleinen käsitys on, että nuoret ikäluokat voivat Suomessa pahoin, ja heidän näköalansa tulevaisuuteen ovat hyvinkin synkkiä.

Näitä väitteitä kumoo faktapohjalta uusien nuorisobarometri, johon haastateltiin puhelimella tai verkossa yli 1800 nuorta.

Valtion nuorisoneuvoston ja Nuorisotutkimusseuran kokoama nuorisobarometri on vuodesta 1994 lähtien toteutettu 15–29-vuotiaiden, Suomessa asuvien nuorten arvoja, asenteita ja näkemyksiä luotaava tutkimussarja.

Sen aiheeksi valittiin nyt ensimmäistä kertaa katsomukset ja hengellisyys.

– Maailman- ja elämänskatsomuksilla viitataan käsityksiin siitä, millainen maailma on ja miten siitä voi saada luotettavaa tietoa. Katsomukset kertovat myös siitä, millainen elämä on arvokasta ja millä tavalla yksilön tulisi toimia, taustoittaa dosentti **Tomi Kiilakoski** Nuorisotutkimusseurasta.

Hänen mukaansa uusi barometri tarjoaa kiinnostavia välähdyksiä siitä, miten nuoret näitä kysymyksiä ratkovat.

– Se auttaa myös vastaamaan siihen, miltä nuorten maailma näyttää tilanteessa, jossa uskonto ei enää ole yksilön elämää säätelevä mittatikku.

Barometriin vastanneista nuorista 22 prosenttia piti itseään uskonnollisena, kun vuonna 2006 vastaava luku oli 42 prosenttia.

Altruismi antaa elämään merkityksellisyyttä

Maallistuminen on länsimaissa jo pitkään ollut valtavirtaa. Yhä enemmän käydäänkin keskustelua siitä, onko kristinuskolla enää lainkaan sijaa julkisessa elämässä.

Nuorisobarometrin vastaajista valtaosa suhtautui varsin liberaalisti siihen, että koulun tiloissa ihmisillä olisi esillä uskonnollisia symboleita, esimerkiksi pään peittäviä huiveja.

– Nuoret eivät halua sulkea uskontoa pois julkisesta tilasta, vaan sen ilmaisuun suhtaudutaan yhtenä tapana osoittaa yksilöllisyyttään.

Barometrissa kysyttiin myös sitä, mitkä asiat antavat nuorten elämään eniten merkitystä. Luetelluista kymmenestä asiasta vähiten tärkeinä pidettiin uskontoa ja seurakuntaa. Uskonnottomuus ei kuitenkaan tarkoita merkityskatoa, vaan erilaisten yhteisöllisten seikkojen korostumista.

Kiilakosken mukaan esille nousivat erityisesti sosiaaliset suhteet ja oikeudenmukaisen elämän tarkeys.

– Kaksi kolmannelta nuorista oli sitä mieltä, että elämän merkitys syntyy tulevista sukupolvista ja elämän edellytysten säilyttämisestä heille.

Tomi Kiilakoski arvelee, että evankelis-luterilaisen kirkon suurin huolenaihe ei olekaan se, että nuorten hengellinen elämä siirtyisi kristinuskosta uushenkisyyteen.

– Uskonto ei tätä joukkoa oikein kiinnosta, eikä se ole arjessakaan läsnä. Nuorten näkökulmasta on mahdollista elää hyvää elämää ilman hengellisyyttä. Tällainen elämäntapa ei myöskään johda nihilismiin tai toivottomuuteen.

Kiilakosken mukaan nuoriso viitoittaa tietä kohti moniäänistä ja monikulttuurista yhteiskuntaa.

Uskonnolliset nuoret voivat muita paremmin

Kirkon tutkimus ja koulutus -yksikön johtaja **Hanna Salomäki** on kirjoittanut uuteen nuorisobarometriin yhdesä tutkija Kimmo Ketolan kanssa artikkelin nuorten suhteesta maallistuvaan yhteiskuntaan.

Tutkijat luokittelivat ihmiset uskontosuhteen osalta kolmeen katsomustyyppiin.

– Useat tutkimukset osoittavat, että uskonnollisten ja uskonnottomien välistä

Taidekulttuuri arvoonsa

Musiikki, teatteri, kuvataide ja kirjallisuus eivät ainoastaan rikasta elämäämme esteettisesti vaan myös vaikuttavat merkittävästi ihmisten kokonaisvaltaiseen hyvinvointiin ja elämänlaatuun. Niiden vaikutus näkyy niin tunne-elämässä, sosiaalisissa suhteissa kuin fyysisessäkin terveydessä.

Ensinnäkin musiikki on ilmaisumuoto, jolla on valtava voima koskettaa tunteitamme. Se tarjoaa keinoja käsitellä stressiä, helpottaa ahdistusta ja lisää iloa elämään. Tiedämme tutkimusten osoittaneen, että musiikin kuuntelu voi laskea verenpainetta, vähentää kivun tunteita ja auttaa jopa unettomuutta.

Lisäksi musiikin tekeminen tarjoaa onnistumisen ja merkityksellisuuden tunteita. Musiikin avulla voimme kokea ja käsitellä vaikeitakin tunteita.

Teatteri puolestaan antaa mahdollisuuden asettua toisten ihmisten asemaan ja syventää empatiakykyämme. Draaman kautta voimme kokea toisten ihmisten ilot, surut ja kamppailut ikään kuin omakohtaisesti. Tämä auttaa meitä ymmärtämään paremmin elämän monimuotoisuutta ja erilaisten taustojen vaikutusta ihmisiin. Lisäksi teatteri tarjoaa paikan yhteisöllisyydelle ja vuorovaikutukselle; yhteisössä koettu kulttuuri luo yhteenkuuluvuuden tunteita ja yhteisiä kokemuksia, jotka voivat rikastuttaa elämäämme vielä pitkään esityksen jälkeen.

Arvostus taidekulttuuria kohtaan tulisi olla selkeä osa yhteiskuntaamme, sillä

se tuottaa meille hyvinvointia, jota ei voi mitata taloudellisilla mittareilla. Taidekulttuuri ei ole pelkkä viihdyke, vaan se on hyvinvoinnin lähde, joka edistää yhteisöllisyyttä ja parantaa yksilön kykyä kohdata elämän haasteita. Kun pidämme huolta taiteen arvostuksesta ja saatavuudesta, huolehdimme samalla myös ihmisten kokonaisvaltaisesta hyvinvoinnista ja henkisestä pääomasta. Osallistutaan aktiivisesti ja avustustahot avustakaa. Taide on arvokasta – pidetään siitä huolta yhdessä.

Arja Huuskonen

Tuomiorovasti

Nuoriso vieraantuu uskonnosta, mutta haluaa elää eettisesti

Jatkaa etusivulta

löytyy hyvin laaja joukko välimuotoja. Olemme nimenneet heidät sumearajaisiksi, Salomäki toteaa.

Kyseistä ryhmää leimaa hybridimuotoinen uskonnollisuus. Samassa ihmisessä saattaa esiintyä monenlaista hengellistä virtausta, joskus ristiriitaisiakin.

– Joku voi ajatella olevansa uskonnoton. Silti hän kertoo uskovansa Jumalaan ja toisinaan myös rukoulevansa.

Salomäen mukaan jo aiemmissa nuorisobarometreissa uskonnollinen vakaumus on mielletty vähemmistökokemukseksi. Sama suuntaus jatkuu edelleen.

Vaikka Suomessa ollaan suurelta osin luterilaisen kirkon jäseniä ja moni nuori käy rippikoulun, koki yli puolet uskonnollisten ryhmään kuuluvista olevansa vähemmistöä.

– Tämä korostaa tapahtunutta kulttuurista muutosta. Uskonnottomuus on meillä muodostunut uudeksi normaaliksi.

Toisaalta esimerkiksi nuorten miesten nousevasta kiinnostuksesta Jumalaa ja uskoa kohtaan on viime vuosina saatu tutkimusnäyttöä.

Nuorisobarometrin mukaan uskonnolliset nuoret myös voivat paremmin kuin ei-uskonnolliset. Erityisen vahvaa hyvinvoinnin ja uskonnollisuuden yhteys on naisilla. Myös arvokonservatiivisuus linkittyy barometrin mukaan yleensä parempaan hyvinvointiin ja tyytyväisyyteen elämässä.

Kouluissa hyväksytään moninaisuus

Hanna Salomäki toteaa, että kouluissa esiintyvä uskonnollinen moninaisuus ei jää vain oman uskonnon esiin tuomiseen symboleihin.

Nuoret kaipaavat myös sitä, että koulussa on mahdollista pohtia ja ilmaista vapaasti omaa vakaumustaan. Vain 11 prosenttia ei pidä Suvivirren laulamista koulussa sopivana.

– Erilaiset katsomukset näyttäytyvät heille luontevana osana koulun arkea. Moninaisuushan on jo valmiiksi läsnä heidän elinpiirissään, esimerkiksi kulttuurin, median ja sosiaalisen median kautta.

Salomäen mukaan on siirrytty vaiheeseen, jossa uskonto ei enää ole asia, josta ei voi puhua ääneen. Nuorista 86 prosenttia ajattelee, että kaikilla tulee

olla oikeus puhua uskonnostaan tai katsomuksestaan koulussa.

– Tällainen kehitys voi tuoda suomalaisille aivan uudenlaista uskontokulmaa. Ehkä uskonto onkin vähän arkipäiväisempi asia, mitä on aiemmin ajateltu.

Seurakunnassamme vietettiin viime vuonna 20 rippikoulua, joihin osallistui 457 nuorta.

Myös valtakunnallisesti kirkko kohtaa valtaosan teineistä vähintään rippikoulussa, jonka kävi vuoden ikäluokasta 73,3 %. Rippikoulun merkitys on suuri – rippikoulukyselyssä valtaosa nuorista, viime vuonna 68 % – arvioi sen vaikuttaneen omaan henkiseen hyvinvointiin myönteisesti. Lasten ja nuorten yksinäisyyttä tutkinut **Niina Junttila** onkin havainnut yksinäisyyden vähenevän 8.-luokalla. Hänen mukaansa ilmiö selittyy juuri rippikoululla.

Loppiainen ja Betlehemin tähti

Tietäjät kiehtovat meitä, kuten kiehtoo myös heidät perille johdattanut tähti. Mistä siinä oli kysymys?

Betlehemin tähteä voi pohtia kahdella tavalla. Ensimmäinen selittää joulun tähden yksinkertaisesti ihmeenä. Sitä ei voi tutkia, saati todistaa, eikä se todisteluista kaipaakaan; Jumalan lihaksi tuleminen on niin ihmeellinen asia, että siinä yksi tähtikin jää sivuseikaksi.

Toinen lähestymistapa on antautua tutkimukseen. Voimme löytää tähtitaivaalta merkkejä siitä, mikä mitattava ilmiö joulun tähti olisi saattanut olla. Koska taivaalla näkyvien objektien liikkeet ovat yleensä vakioita, voidaan sen tapahtumat laskea nykyhetken ja tulevaisuuden lisäksi myös menneisyyteen. Ongelmaksi muodostuu, ettei Jeesuksen syntymävuosi ole varmuudella tiedossa. Tutkijat

kuitenkin sijoittavat sen vuosien 7 eKr. ja 2 eKr. välille. Vuodet antavat selvät raamit, kun etsitään tieteellistä selitystä joulun tähdelle.

Astronomi Johannes Kepler lasi vuonna 1614, että kolmen toisiaan seuranneen Jupiterin ja Saturnuksen konjunktio, eli lähelle toisiaan asetumisen, sarja tapahtui vuonna 7 eKr. Tätä on pidetty yhtenä mahdollisista selityksistä Betlehemin tähdelle. Keplerin laskelmien lisäksi esimerkiksi Halley'n komeetan tai supernovien on arvuuteltu olleen merkkejä, joita seuraten tietäjät löysivät joulun lapsen luo.

Kenties puhuttelevin vaihtoehto ei kuitenkaan ole mikään edellisistä, vaan tähtitaivaan tapahtumien sarja vuosien 3–2 eKr. välillä. Ensin tapahtui Jupiterin konjunktio Leijonan tähtikuvion pää tähden Reguluksen kanssa. Nimi Regulus viittaa kuninkaaseen, ja Leijona symboloi kuninkaan lisäksi Juudan heimoa.

Yhdeksän kuukauden kuluttua täs-

tä oli vuorossa uusi konjunktio. Jupiter oli jatkanut liikerataansa ja tuli harvinaisen läheiseen konjunktioon Venuksen kanssa. Nämä kaksi kirkkainta planeettaa eivät ole sen koomin näyttäytyneet yhtä lähekkäin tähtitaivaalla, ja näky on ollut hyvin vaikuttava. Konjunktioiden väliin jäänyt yhdeksän kuukautta on myös aika, jonka raskaana oleva nainen keskimäärin odottaa lasta. Lisäksi heprean kielessä Jupiterin nimi on Sedeq, mikä merkitsee vanhurskautta.

Planeetta Venus, äitiplaneetta, on ajasta aikaan edustanut hedelmällisyyttä. Saattaakin olla, että itäisten maiden tähtitieteilijät ovat päättelleet näiden tapahtumien viittaavan juutalaisten profetioiden täyttymiseen, Messiaan syntymään. Päätös kuukausia kestäväälle matkalle ei ole missään nimessä syntynyt kevin perustein.

Matkan kestoon nähden mielenkiintoisen liittymäkohdan Matteuksen evankeliumiin muodostaa vielä kolmas noihin aikoihin sijoittunut tapah-

tuma, joka näkyi tähtitaivaalla joulukuun 25 päivänä vuonna 2 eKr. Varhain tuona aamuna Jupiterin liike tähtitaivaalla näytti pysähtyneen, sillä planeetta oli Maasta tarkasteltuna saavuttanut lakipisteensä omalla radallaan. Tällä kyseisellä hetkellä Jupiter oli Betlehemistä katsottuna tullut sen paikan ylle, kuten Matteus kirjoittaa.

Seurasivatko tietäjät juuri näitä merkkejä, jää ikuisiksi arvoitukseksi. Silti pohdinta voi avata meille ikkunan tietäjien aatoksiin ja ihmetykseen siitä, kuinka suurta suunnitelmaa Jumala oli tullut maailmaan Jeesuksessa toteuttamaan.

Mikkelin tuomiokirkossa järjestetään loppiaisenä suuri juhla. Eri alueseurakunnista lähtee aamuvarhaisella tähtien vielä tuikkiessa bussikyydit Mikkelisiin, jonne saavutaan tietäjien tapaan ihmettelemään Jumalan rakautta. Näin kolmantena perättäisenä vuotena uskalletaan jo hiljaa alkaa unelmoida, että tästä muodostuisi paikallinen perinne, yksi vuoden kiinnekohdista.

Teksti: Henri Koskinen
Kuva: iStock

Ympäristökasvatus tuo toivoa katastrofiuutisten keskelle

Nuorisotyönohjaaja Anssi Tähtinen, millaista ympäristökasvatusta seurakunnassa tehdään lasten ja nuorten parissa?

Konkreettisimmin ohjeistetaan lajittelemaan roskat oikein, pidetään ympäristö puhtaana ja puhutaan muutenkin siitä, miten omalla toiminnalla voi vaikuttaa ympäristöön. Joskus askarrellaan kierrätysmateriaaleista, pohditaan omaa kulutusta tai mietitään mitä vaatisi, että maailma olisi ympäristön kannalta parempi paikka elää. Sen lisäksi tietenkin myös keskusteluissa tulee monesti esiin ympäristöasioita, minkä pohjalta voidaan yhdessä asiaa ihmetellä.

Mitä ympäristökasvatuksella tavoitellaan?

Tavoitteena on positiivisen ympäristöasenteen edistäminen ja hyvän luontosuhteen rakentaminen. Tärkeää olisi, että kaiken ympäristöahdistuksen, luonnonkatastrofien ja synkän uutisoinnin keskellä lapsella ja nuorella olisi toivoa tulevasta ja realistinen kuva omista mahdollisuuksista vaikuttaa ympäristön tilaan.

Miten ympäristöteemat ovat esillä leiritöinnässä?

Leirille mennään yhteiskyydillä ja pyritään siihen, että roskat tulisi laitettua oikeisiin paikkoihin. Muistutellaan valojen sammuttamisesta, eivätkä saunat lämpyä joka ilta. Merkittävä tekijä on se, että molemmat leirikeskukset lämpiävät maalämmöllä. Luontoa hyödynnetään myös toimintaympäristönä: hartauksia, jumalanpalveluksia ja toimintapisteitäkin voi pitää keskellä luontoa.

Näkykö nuorten valveutuneisuus ympäristöasioissa seurakunnassa?

Vaihtelee todella paljon. Osa heittää kaikki roskat samaan roskiin ajattelematta asiaa sen enempää

ja ajatus kasvisruoan syömisestä kauhistuttaa. Osa on hyvin valveutuneita: suhtautuu kriittisesti kuluutukseen, ottaa kantaa ja vaatii parempaa. Moni ehkä ajattelee, että nuoret automaattisesti olisivat jotenkin aktiivisia ympäristöasioissa, mutta ei se ihan niinkään mene. Siinäkin mielessä ympäristökasvatustyöllä on kysyntää.

Millaisia suunnitelmia kasvatustyöllä on ympäristökasvatuksen tiimoilta?

Vihreät riparit-toimintamallia olisi tarkoitus lähteä ottamaan käyttöön. On ollut puhetta myös siitä, voisiko enemmän hankkia tavaraa ja tarvikkeita käytettynä tai hyödyntää jo olemassa olevaa. Kansainvälistäkin yhteistyötä olisi tarjolla moneen lähtöön. Lasten

ja Nuorten keskus yhdessä Saksan, Itävallan, Liettuan ja Puolan evankelisluterilaisten kirkkojen nuorisotyön kanssa suunnittelevat vuodelle 2025 useampaakin erilaista ympäristöaiheista tapahtumaa. Niistä voisi saada nuorille ikimuistoisia elämyksiä ja kokemuksia, mutta myös oppia ja ymmärrystä, mitä voisi sitten jakaa kotimaassakin.

Oletko itse oppinut jotain ympäristöstä lapsilta tai nuorilta?

Ehkä arvostamaan pieniäkin juttuja luonnossa. Välillä on pysähtynyt lasten kanssa ihmettelemään metsässä kulkevia muurahaisia, ilman kiirettä ja tarvetta ymmärtää kaikkea.

Kuvitus
Tuuli Paasonen

Via Crucis 2025

Osallistava pääsiäisnäytelmä Mikkeliin

Teksti: Krista Eskelinen. Kuva: Marjukka Lehtomäki

Ensi vuoden pitkäperjantaina Mikkelin keskusta muuttuu Getsemaneksi ja tuomiokirkon mäki Golgataksi. Osallistava pääsiäisnäytelmä Via crucis Mikkeli 2025 tarjoilee kolmen vartin aikamatkan yli 2000 vuoden taakse Jeesuksen matkalla ristin tielle.

Näytökset alkavat Mikkelin torilta kello 18 ja klo 20.30, minkä lisäksi avoin kenraaliharjoitus tapahtuu pitkäperjantaina puoliltapäivin.

Esitysten luonteessa on huomioitu mahdollisuus koko perheen läsnäoloon, sillä siirtymät ovat lyhyitä ja kesto kohtuullinen. Tapahtuma on myös ilmainen eli pääsymaksukaan ei ole este osallistumiselle.

Tapahtuman tuottajana toimiva **Minttu Tamski** lupaa osallistujille ainutkertaisen kokemuksen.

– Paikalliset teatterin ja tapahtuma-alan ammattilaiset luovat pimenevään iltaan näyttävät puitteet upealle esitykselle. Tähän kun lisää paikalliset harrastajat ja vapaaehtoiset, niin päivästä tulee varmasti mieleenpainuva.

Jeesuksen roolissa nähdään jyväskyläläinen ammatinäyttelijä **Aaro Vuotila** ja esityksen ohjaa **Aapo Oranen**. Paikallisen teatteri- ja harrastajateatteriväen lisäksi myös seurakunnan kuorot sekä valo- ja äänituotanto vahvistavat illan elämyksellisyyttä.

Tilaisuuksiin osallistumisen lisäksi tapahtumaan voi liittyä myös tekijänä. Tamski lupaa, että kaikille mukaan haluaville löytyy varmasti mielekästä puuhaa ja vastuita.

– Ompelutaitoisia tarvitaan puvustuksen valmistamisessa sekä tapahtumapäivänä ihmisiä kaivataan liikenteenohjauksessa, katsojien ohjaamisessa, työryhmän huollon ylläpidossa ja vaikka esiintymisessä, jos sellainen kiinnostaa.

Lisätietoa vapaaehtoistehtävistä sekä yleisemmin tapahtumasta löytyy Via crucis Mikkeli 2025 facebook-tapahtumasta sekä seurakunnan viestintäkanavista.

Joulun Rauhaa

Hyväntekeväisyyskonsertit 2024

Su 8.12. klo 17 Ristiinan kirkossa
& su 15.12. klo 17 Mikkelin tuomiokirkossa

Konserteissa esiintyvät: **Elisa Suominen** (laulu), **Tuuli Anikari** (laulu), **Pirkka Ohlis** (koskettimet & laulu), **Matti Pasanen** (kitara & laulu), **Pasi Möller** (akustinen kitara & banjo), **Pia Kontio** (viulu), **Jukka Matilainen** (basso) ja **Niko Takala** (rummut).

Vapaa pääsy! Vap. ehd. käsiohjelmamaksulla (10€) tuetaan alueen apua tarvitsevia diakoniatyön kautta.

Loppiaisen lähetyspyhä

Aluseurakuntien yhteinen messu

Mikkelin tuomiokirkossa & seurakuntakeskuksessa 6.1. klo 10 alkaen

Tule mukaan aluseurakuntien yhteiseen lähetyspyhään! Päivä alkaa messulla Mikkelin tuomiokirkossa, jossa liturgina Suomenniemen aluekappalainen **Ruut Hanhikorpi** sekä kantoreina **Mikko Kallio** ja **Mirka Nousiainen**. Messun jälkeen lounas ja kahvit Mikkelin seurakuntakeskuksella.

Kirkkokuljetukset aluseurakunnista:

Suomenniemi & Ristiina: Suomenniemen kirkolta klo 8.45 ja Ristiinan S-Marketilta 9.15.
Puumala & Anttola: Puumalan kirkolta 8.30, Anttolan koulun pysäkiltä klo 9.15.
Haukivuori: Seurakuntatalolta klo 9.00.
Paluukyydit lähtevät klo 13.30 tuomiokirkolta.

Kauneimmat JOULULAULUT

SUOMEN 1859 LÄHETYSSEURA

Anttola

To 12.12. klo 12 srk-talolla
Pe 13.12. klo 19 Parkkilan kylätalolla, Parkkilantie 120 B

Haukivuori

Pe 6.12. klo 13 Pykälänmaantie 1, Nykälä
Su 8.12. klo 12 Moilalan erämajalla
Su 8.12. klo 15 Perheiden Kauneimmat Joululaulut kirkossa
Su 15.12. klo 10 (Messu) srk-talolla
Ke 18.12. klo 18 kirkossa
Pe 20.12. klo 9 Aamuvirkuille Haukivuoren Supalla, Haukivuorentie 2

Puumala

La 7.12. klo 16 Ravintola Niinipuussa. Joulupuuro
Su 8.12. klo 12 Lamminniemen kappelissa
Su 8.12. klo 16 Loma-Aution

pitotuvalla. Joulupuuro
Ke 15.12. klo 18 Kirkossa

Ristiina

Pe 29.11. klo 14 S-marketilla
Ke 4.12. klo 18.30 Hangastenmaan kylätalolla
La 7.12. klo 15 Himalansaaren kirkossa
Ke 11.12. klo 18 Perheiden Kauneimmat Joululaulut kirkossa
Su 15.12. klo 18 Kirkossa
Su 22.12. klo 16 (Messu) kirkossa

Ristimäki

Su 1.12. klo 17 Christmas Carols at the Mikkeli Parish Center. Mikkelin kamarikuoro
Ke 4.12. klo 18 Tuukkalan ABC
Su 8.12. klo 14 Laajalammen srk-kodilla
Su 8.12. klo 15 Lähemäen srk-talolla
Ma 9.12. klo 18 Vapaaehtoisten

Kauneimmat Joululaulut tuomiokirkossa
Ke 11.12. klo 12 Tuomiokirkossa
To 12.12. klo 12 Ravintola Greenerissä
Su 15.12. klo 10 (Messu) tuomiokirkossa. Eloisan kirkkopyhä, Eloisan SEKO-bändi, Asante, glögitarjoilu
Su 15.12. klo 14 Kahvila pub Olokorjaamolla, Rahulantie 28
Ti 17.12. klo 13 Omatorilla
Ke 18.12. klo 12 Tuomiokirkossa
Pe 20.12. klo 18 Tuomiokirkossa. Puhe piispa Mari Parkkinen, Kolmen kerran kuoro

Savilahti

Su 8.12. klo 13 Kauneimmat joululaulut ja lähetyssmyyjäiset Korpijärven koululla
Su 8.12. klo 15 Otavan srk-talolla
To 12.12. klo 18 Pitäjänkirkossa, tilaisuus viitotaan

To 12.12. klo 18 Otavan Opistolla
Ke 18.12. klo 18 Rantakylän St1-asemalla
Su 15.12. klo 15 Lasten Kauneimmat Joululaulut Pitäjänkirkossa
To 19.12. klo 18 Pitäjänkirkossa. Mikkelin kaupunginorkesteri
Ke 27.11. klo 18 Rämälän koululla

Suomenniemi

La 7.12. klo 13 Koulukuja 55, Laamalansaari
La 7.12. klo 15 Temmin tupa, Kirkonkyläntie 18
To 12.12. klo 18 Perheiden Kauneimmat Joululaulut kirkossa
Su 15.12. klo 13 Kirkossa

Vinkki:

Leikkaa tästä ilmoitus itsellesi talteen!

